

“मीठे बच्चे – बाबा बिन्दु स्वरूप हुनुहुन्छ, उहाँलाई यथार्थ चिने र याद गर। यो नै समझदारी हो।”

प्रश्न:- बेहदको दृष्टिले हेर्दा स्वप्नको अर्थ के हो? यस संसारलाई स्वप्नवत् संसार किन भनिन्छ?

उत्तर:- सपना अर्थात् जुन कुरा बितेर गइसक्यो। तिमी अहिले जान्दछौं– यो सारा संसार अहिले स्वप्नवत् छ अर्थात् सत्ययुगदेखि लिएर कलियुगको अन्तसम्म सबै कुरा बितिसकेको छ। तिमीलाई अहिले सेकेन्डमा यस स्वप्नवत् संसारको स्मृति आएको छ। तिमी सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त, मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतनलाई जानेर मास्टर भगवान् बनेका छौं।

गीत:- कौन आया मेरे मन के द्वारे...

ओम् शान्ति। शिवबाबा आफ्ना मीठा-प्यारा बच्चाहरू! सिकीलधे शालिग्रामहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ। शालिग्रामहरू नै शिवबाबाको बच्चाहरू भए नि। हामीलाई उहाँले पढाउनुहुन्छ भन्ने कुरा बच्चाहरूलाई थाहा छ जसलाई कसैले कति पनि जान्दैनन्। शिवको मन्दिरमा जान्छन् तर त्यहीँ त यति ठूलो शिवलिङ्ग देख्छन्। हाम्रो बाबा बिन्दु हुनुहुन्छ भन्ने कुरा कहाँ सम्झन्छन् र! जो बच्चाहरूले बाबालाई यति ठूलो सम्झेर याद गर्छन् वा गर्छन् होला, ती पनि भोला हुन् किनभने त्यो पनि गलत हो। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ– म बिन्दु हुँ, अब बिन्दुलाई कसैले के बुझ्न सक्छ। चाहे कसैले अखण्ड ज्योति स्वरूप हुनुहुन्छ भनोस्, फलाना हुनुहुन्छ भनोस् तर होइन, उहाँ बिन्दु हुनुहुन्छ। उहाँलाई याद गर्न धेरै मुस्किल छ। घरी-घरी भुलिहाल्छन्। भक्तिमार्गमा शिवलिङ्गमा फूल चढाउने वा पूजा गर्ने बानी बसेको छ त्यसैले त्यो याद रहन्छ। तर हाम्रो बाबा बिन्दु रूप हुनुहुन्छ, यो कुरा घरी-घरी भुलिहाल्छन्। सारा ड्रामामा उहाँको जो पार्ट छ त्यो बजाउनुहुन्छ। सुखका सागर हुनुहुन्छ, शान्तिका सागर हुनुहुन्छ... भनेर के बिन्दुको अगाडि बसेर महिमा गर्छन् होला र! कति सानो बिन्दु रूप हुनुहुन्छ।

बच्चाहरू सोध्छन्– कसलाई ध्यानमा राखौं? यी कुरालाई त समझदारले मात्र बुझ्न सक्छ। नत्र उही शिवको लिङ्ग याद आउँछ। कृष्ण त राम्रो सँग बुद्धिमा बस्न सक्छ। उहाँ त बिन्दु हुनुहुन्छ। गीतमा पनि भन्छन्– याद गर्दा याद नआउने फेरि त्यो मुहार कस्तो छ? यो पनि आश्चर्यजनक छ, यति सानो बिन्दु हुनुहुन्छ। ज्ञानको डान्स गर्नुहुन्छ। भनिन्छ यो सपनाको संसार हो। बितेको कुरालाई सपना भनिन्छ। स्वप्नवत् संसार, जो बितेको छ त्यहीँ तिम्रो बुद्धिमा आउँछ। सारा ब्रह्माण्ड मूलवतन, सूक्ष्मवतन, सत्ययुग, त्रेता, द्वापर– सारा स्वप्न भएको छ। जो बितिसकेको छ त्यो सपना भयो। अब कलियुगको पनि अन्त छ। यो स्वप्नवत् संसार भयो नि। त्यो हृदको सपना आउँछ। तिमीलाई बेहदको सपना बुद्धिमा आउँछ। सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी पनि सबै सपना भयो। यसलाई भनिन्छ– सपनाको संसार। यति रहस्यलाई तिमी बच्चाहरू बाहेक अरु कसैले जान्दैन। सत्ययुगमा कति अथाह सुख थियो– त्यो सबै बितिसक्यो। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आदि, मध्य, अन्तको पूरा ज्ञान छ। एक बाबाको नै याद रहनु पर्छ। बाबाले जो सम्झाउनुहुन्छ त्यो अरु कसैले सम्झाउन सक्दैन। तिम्रो बुद्धिमा सपनाको संसार छ। यो यो बितिसक्यो– बुद्धिले जान्दछ नि। माथि देखि लिएर आदि, मध्य, अन्तको सबै ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। तिमी अब त्रिकालदर्शी त्रिलोकीनाथ बनेका छौं। त्रिलोकीनाथ बन्नाले तिमी भगवान् जस्तै बनिहाल्छौं। भगवानले बसेर तिमीलाई शिक्षा दिनुहुन्छ। सेकेन्डमा सपना आउँछ नि। त्यसैले सेकेन्डमा तिमीलाई सारा बीज र वृक्ष याद आउनु पर्छ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ– आदि, मध्य, अन्तको म सँग ज्ञान छ, यसकारण मलाई ज्ञानको सागर, नलेजफुल, जानी-जाननहार भन्छन्। उहाँ जान्नुहुन्छ– हरेकको अवस्था यस्तै रहनेछ। मैले एक-एकको अवस्था कहाँ जान्दछु र! जुन अवस्था कल्प पहिले थियो उही अवस्थामा अहिले छौं। त्यो त तिमी पनि जान्दछौं। पुरुषार्थ गराउनको लागि भन्नुहुन्छ– राम्रो सँग पुरुषार्थ गर।

अब तिमी स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ। तिमीलाई थाहा छ– यो-यो कुरा बितिसक्यो, यसरी देवताहरू राज्य गर्थे फेरि आएर राज्य गर्नेछन्। भूत, वर्तमान, भविष्य– यो याद गरिरहन्छौं। उनीहरूलाई नै स्वदर्शन चक्र भनिन्छ। शिवलिङ्गको याद गर्ने त बानी परेको छ। त्यसैले सम्झन्छन्– बाबा ज्योतिर्लिङ्गम् हुनुहुन्छ। बिन्दु भन्यो भने अलमलिन्छन्। उनीहरू सम्झन्छन्– आत्मा सानो छ र परमात्मा ठूलो हुनुहुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरू

जान्दछौ- यस कलियुगी दुनियाँमा हेर यति बेला कति धेरै आडम्बर छ! यसलाई मायाको आडम्बर भनिन्छ। मायाको पम्प हो। भन्छन् हैन- अहिले दुनियाँ कति राम्रो बनेको छ। ठूला-ठूला महलहरू बनेका छन्। अमेरिकाको कति आडम्बर छ! चीजहरू कति मनोहर बन्छन्। हामी सम्झन्छौं- यी त सबै काम नलाग्ने चीजहरू हुन् जो अब खतम हुन्छन्। दिन-प्रतिदिन यस्ता भवनहरू, बाँध आदि बनाउनेछन् मानौं यो बिलकुल नयाँ दुनियाँ हो। मायावी पुरुषहरू छन् नि। आसुरी सम्प्रदायको आडम्बर हो। यो सबै जादू हो, अब गयो कि गयो। ठूला-ठूला साइन्स घमण्डीहरू जो छन् उनीहरूको बुद्धिमा छ- यी सबै खतम हुन्छन्। एक-अर्कालाई भनिदिन्छन्- तिमी हस्तक्षेप नगर, नत्र सबै खतम हुन्छ। अमेरिकाले आफूलाई बलवान् सम्झन्छ भने अवश्य पनि सामना गर्ने कोही सेकेन्ड नम्बरमा पनि होला। गाइएको छ- दुइटा बिराला आपसमा लड्छन्। यादवहरूले आफ्नो कुलको विनाश गरे, त्यसैले उनीहरू दुई बिराला भए नि। त्यो नै अहिले प्राक्टिकलमा भइराखेको छ।

तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- पहिले पनि यो समयमा तिमीले नै यो ज्ञान लिएका थियौ। अहिले पनि लिइरहेका छौ। बाबा आएर सारा ज्ञान सम्झाउनुहुन्छ। जसरी बाबाको बुद्धिमा छ त्यसरी नै तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा पनि छ। शिव बिन्दुलाई भनिन्छ। आत्मामा पनि सारा पार्ट छ। तिम्रो सत्ययुगदेखि लिएर कलियुगसम्मको अलराउण्ड पार्ट छ। सत्ययुग-त्रेतामा जब तिमीले सुख भोग्छौ तब त्यस समयमा बाबाको केही पार्ट हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरोभन्दा पनि तिम्रो ज्यादा पार्ट छ। तिमी सुखमा भएको बेला म निर्वाणधाममा रहन्छु। मेरो कुनै पार्ट हुँदैन। तिमीले अलराउण्ड पार्ट बजाएका छौ त्यसैले थाकेका पनि तिमी छौ त्यसैले चरण दबाएको कुरा लेखिएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी थाकेका छौ होला। तिमीले आधाकल्प भक्ति गर्यौ, हरेक स्थानमा धक्का खायौ। भक्तिमार्गमा भट्किँदा-भट्किँदा तिमी थाक्छौ फेरि बाबा आएर फल दिनुहुन्छ, पुजारीबाट पूज्य बनाइदिनुहुन्छ। तिमी जान्दछौ- हामी नै पूज्य थियौं फेरि पुजारी बन्यौं। यस्तो होइन, परमात्मा नै पूज्य परमात्मा नै पुजारी बन्नुहुन्छ। होइन, हामी नै बन्छौं।

भारतवर्षको नै अविनाशी खण्डका रूपमा गायन छ। भारत हो शिवबाबाको जन्मभूमि। जन्मभूमिको लागि नै मनुष्यहरू कुर्बान हुन्छन्। कांग्रेसीहरूले पनि हेर जन्मभूमिको लागि कति मेहनत गरे। विदेशीहरूलाई बाहिर निकालिदिए। यो जन्मभूमि स्वर्ग थियो। फेरि ५ विकाररूपी मायाले निलेको छ। हामी रावणलाई ठूलो दुस्मन सम्झन्छौं। ठूलो भन्दा ठूलो दुस्मन माया रावण हो, जसले हाम्रो राजाईलाई खाइदिएको छ। यो कसैले पनि सम्झदैन, त्यसैले जसरी गुप्तमा मुसाले फुकदै टोकिरहन्छ जुन कसैलाई थाहा पनि हुँदैन। टोकदा-टोकदा एकदमै कंगाल बनाइदिएको छ। हाम्रो राज्य भाग्य छिनेको कुरा कसैलाई थाहा छैन। कसैलाई थाहा छैन- हाम्रो दुस्मन को हो? हामी कंगाल कसरी बन्यौ? माया ठूलो मुसा हो, आधाकल्प खाँदा-खाँदा विश्वलाई कौडी तुल्य बनाइदिएको छ। बडो बलवान् छ। अहिले फेरि तिमी गुप्त रूपले उसमाथि विजय प्राप्त गरिरहेका छौ। तिमी जान्दछौ- हामी कसरी गुप्त रीतिले राज्य लिन्छौ। जसरी गुप्त रीति सँग गुमायौं त्यसरी नै लिन्छौं पनि गुप्त रीतिसँग। अहिले यसमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ- यो कसैले पनि जान्दैन। कति महीन रहस्यहरू छन्! बाबाको मदतबाट हामी फेरि राज्य भाग्य लिन्छौं। कुनै हाथ-खुट्टा चलाउँदैनौं। गुप्त रीति सँग हामी बेहदका बाबाबाट वर्सा लिन्छौं जो आधाकल्पसम्म रहन्छ। त्यो मुसा मायाले त बिस्तारै-बिस्तारै खान्छ। तर तिमीले अहिले २१ जन्मको लागि एकैपटक राज्य लिन्छौ। ८४ जन्मको रहस्य पनि तिमीलाई सम्झाइएको छ। यति-यति जन्म लिएका छौ। तिमी जान्दछौ- सत्ययुगमा हाम्रो आयु धेरै लामो थियो। फेरि अपवित्र भोगी बन्छौं त्यसैले द्वापर-कलियुगमा ६३ जन्म लिन्छौं। यो कुरा बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। कल्प-कल्प मायाले यसरी राज्य लिन्छ, फेरि हामी उसबाट लिन्छौं। गीतमा गाउन त गाउँछन्- कौन देश से आया, कौन देश में है जाना...? तर सम्झदैनन्। तिमी त जान्दछौ- आत्मा कुन देशबाट आएको हो? किन आएको हो? सारा चक्र बुद्धिमा छ। सारा ड्रामामा हीरो-हीरोइनको पार्ट छ शिवबाबाको। शिवबाबाको साथमा पार्टधारी को-को छन्? पहिले-पहिले जन्म दिनुहुन्छ- ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई अनि फेरि तिमी बच्चाहरूलाई। तिमी बाबाको साथमा सहयोगी बन्छौ। बाबा आफ्नो पार्ट बजाएर आफ्नो धाममा गइहाल्नुहुन्छ, तिमी सहयोगीहरूलाई पनि आफ्नो साथमा मुक्तिधाम लिएर जानुहुन्छ। तिमी मुक्तिधाम गएर फेरि जीवनमुक्तिमा गइहाल्नेछौ। कति राम्रो सँग बुद्धिमा राख्नु पर्छ! त्यसैले यो हो सपनाको संसार जो बितिसकेको छ।

तिमीलाई थाहा छ- सत्ययुग त्रेतामा देवी-देवताहरू रहन्थे, अहिले छैनन्। गीतको कति गहन रहस्य छ- कसरी

सपनाको संसारलाई बुद्धिमा लिएर बसेका छन्? सारा चक्र कसरी घुम्छ? जुन ज्ञान बाबामा छ त्यो हामीमा पनि छ। बेहदका बाबामा नै यो सारा बेहदको ज्ञान छ। बच्चाहरू जान्दछन्- यो पनि सपना भैहाल्ने छ। यो बडो सम्झने र सम्झाउने कुरा छ। सत्ययुग-त्रेतामा यी कुरा कसैको बुद्धिमा हुँदैन। गहन प्वाइन्टहरू मिल्दै रहन्छन्। बुद्धिमा सारा चक्र रहनु पर्छ। भक्तिमार्ग के हो, कहिलेदेखि सुरु हुन्छ, यसबाट केही पनि फायदा भएन। भक्ति गर्दा-गर्दा नोक्सानमा नै आयौं। अब फेरि तिमी कौडीबाट हीरा समान बन्दछौ। मायाले कौडीतुल्य बनाइदिन्छ। बाबाले ज्ञान डान्स सिकाउनुहुन्छ। फेरि त्यहाँ गएर तिमी डान्स गर्नेछौ। यी कुरा बडो वण्डरफुल बुझ्न लायक छन्। यहाँको रीति-रिवाज त्यहाँ बिल्कुलै हुँदैन। त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ, त्यहाँ मायाको नाम-निशान हुँदैन। पहिले तिमी बाबालाई याद गर, वर्सा त लेऊ, बाँकी त्यहाँको रीति-रिवाज जे होला त्यही चल्नेछ। त्यहाँको रीति-रिवाज सबै नयाँ हुन्छ। त्यहाँ यी उत्सव आदि हुने छैनन्। यहाँ उदासी रहन्छ, त्यसैले उत्सव आदि मनाउँछन्। त्यहाँ त नित्य छ उत्सवै उत्सव हुन्छ। रूनु पर्ने आवश्यकता रहँदैन। उत्सव मनाउनु पर्ने कुरा रहँदैन। सदैव हाम्रो लागि बडा दिन हुन्छन्। त्यहाँ विवाह पनि धूमधाम संग हुन्छ, दाइजो मिल्छ, दास-दासीहरू मिल्छन्। बाँकी पर्व आदिको आवश्यकता रहँदैन। यी हुन् नै संगमका पर्वहरू, जो भक्तिमार्गमा मनाइन्छन्। त्यहाँ त सदैव खुसी नै खुसी हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) स्वदर्शन चक्र घुमाउँदै मायामाथि गुप्त रीति सँग विजय प्राप्त गर्नु छ। बाबा समान ज्ञानस्वरूप भएर रहनु छ।

२) बाबा जो हुनुहुन्छ, जस्तो हुनुहुन्छ, उहाँलाई यथार्थ बिन्दु रूपमा चिनेर याद गर्नु छ। बिन्दु बनेर, बिन्दु बाबाको यादमा रहनु छ। भोला बन्न हुँदैन।

वरदान:- आफ्नो सबै विशेषताहरूलाई कार्यमा लगाएर त्यसको विस्तार गर्ने सिद्धि स्वरूप भव जति-जति आफ्नो विशेषताहरूलाई मनसा सेवा वा वाणी र कर्मको सेवामा लगाउँछौ, त्यही विशेषता विस्तार हुँदै जान्छ। सेवामा लगाउनु अर्थात् एक बीजबाट अनेक फल उत्पन्न गर्नु। यस श्रेष्ठ जीवनमा जुन जन्म-सिद्ध अधिकारको रूपमा विशेषताहरू मिलेको छ त्यसलाई केवल बीजको रूपमा मात्र नराख, सेवाको जमिनमा रोपेपछि मात्र फल स्वरूप अर्थात् सिद्धि स्वरूपको अनुभव गर्नेछौ।

स्लोगन:- विस्तारलाई नहेरेर सारलाई हेर अनि स्वयं भित्र समाऊ- यही तीव्र पुरुषार्थ हो।